

Nr 36.

Ankom till riksdagens kansli den 9 maj 1933 kl. 5 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av vissa motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet hava hänvisats åtskilliga motioner, avseende ändringar i gällande tulltaxa. Av dessa motioner har det syntts utskottet lämpligt att i ett betänkande behandla följande, nämligen:

1) de likalydande motionerna nr 109 i första kammaren av herr *Tjällgren* och nr 213 i andra kammaren av herr *Heiding* m. fl., om höjning av tullen å hästar;

2) motionen nr 38 i andra kammaren av herr *Lovén*, om ändring i tulltaxans bestämmelser om tull å fjäder;

3) motionen nr 72 i andra kammaren av herr *Wallén* m. fl., om importtull å lingon;

4) motionen nr 191 i andra kammaren av herr *Bengtsson* i Kullen, om viss ändring av tullen å ris;

5) motionen nr 183 i andra kammaren av herr *Lithander*, om höjning av tullen å fotbollar;

6) motionen nr 201 i andra kammaren av herr *Nylander* i Stockholm, om höjning av tullen å kardbeslag;

7) motionen nr 204 i andra kammaren av herr *Nylander* i Stockholm, om ändring av tullen å spiralslangar;

8) motionen nr 208 i andra kammaren av herr *Hagberg* i Malmö, om ändring av tullen å snören och snörmakeriarbeten m. m.; samt

9) motionen nr 210 i andra kammaren av herr *Leffler* m. fl., om höjning av tullen å fickur samt boetter till ur.

Vid behandlingen av de ovan under punkterna 2), 4) och 6)—8) omfördä motiönerä har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Hästar. I de likalydande motionerna I:109 av herr Tjällgren och II:213 av herr Heiding m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att höja tullen å hästar från nu utgående 50 kronor till 200 kronor per styck».

Till stöd härför hava motionärerna bland annat anført, att en höjning av tullen å hästar från 50 till 200 kronor per styck skulle genom utestängande av mindervärdiga djur bidra till avelns höjande och verka stödjande för det mindre jordbruket. Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen nr 109 i första kammaren.

Enligt gällande tulltaxa äro föl under ett år tullfria. Hästar av andra slag draga däremot, såsom motionärerna uppgivit, en tull av 50 kronor per styck, men härtill kommer enligt beslut av 1932 års riksdag för varmblodiga hästar, andra än föl under ett år och hingstar, en tilläggstull av 100 kronor per styck.

Sveriges in- och utförsel av hästar, andra än föl under ett år och hingstar, omfattade åren 1913 och 1928—1932 följande kvantiteter och värden:

	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	Antal	Värde kr.	Antal	Värde kr.
1913	2,150	1,612,500	6,251	4,688,250
1928	595	620,397	414	375,165
1929	707	781,614	404	344,500
1930	1,158	929,386	349	230,603
1931	1,225	925,481	514	212,940
1932 (preliminära uppgifter)	630	444,729	1,212	688,320

Beträffande hästar, andra än föl under ett år och hingstar, må jämväl anföras följande, av generaltullstyrelsens statistiska avdelning lämnade preliminära uppgifter rörande införselns under år 1932 fördelning på inköpsländer och tullkammare:

	Inköpsländer			Tullkammardistrikt		
	st.	kr.		st.	kr.	
Finland	528	270,460	Haparanda	506	257,010	
Norge	34	38,569	Umeå	22	13,450	
Danmark	33	50,600	Stockholm	5	16,800	
Tyskland	12	20,800	Malmö	52	112,900	
Belgien	10	20,500	Hälsingborg	11	13,000	
U. S. A.	6	30,000	Göteborg	1	5,000	
Frankrike	5	13,000	Karlstad	5	4,050	
Island	1	400	Östersund	2	1,500	
Danzig	1	400	Storlien	14	9,214	
	Summa	630	444,729	Charlottenberg	12	11,805
				Summa	630	444,729

År 1932 infördes 16 föl under ett år och 36 hingstar till ett sammanlagt värde av 9,379 respektive 91,184 kronor. Samma år utfördes 2 föl och 5 hingstar till ett värde av 435 och 5,000 kronor. Även dessa uppgifter äro endast preliminära.

De ovan anförda siffrorna rörande införselns fördelning på inköpsländer och tullkammardistrikt giva tydligt vid handen, att införseln av hästar, andra än föl under ett år och hingstar, till övervägande delen är att hänföra till gränshandel. Av totalinförseln det år, varom här är fråga, eller år 1932, belöpte sig sålunda omkring 80 procent av antalet och 58 procent av värdet på Haparanda tullkammardistrikt, varjämte införsel i mindre omfattning förekom till tullkammardistriktet vid gränsen mot Norge. Vid behandlingen av förevarande motioner har utskottet därför ansett sig böra ägna särskild uppmärksamhet åt förhållandena i övre Norrland.

Utskottet.

Enligt vad för utskottet uppgivits, förekommer vid gränsen mot Finland, att hästar insmugglas i vårt land. Då det vid denna gräns torde vara svårt att för rimlig kostnad anordna en tillfredsställande bevakning, är en så kraftig höjning av tullen å hästar som den nu föreslagna ägnad att ur fiskalisk synpunkt ingiva betänkligheter.

I gränsbygden mot Finland anser sig mången för sina körslor vara bättre betjänt med en lätt finsk häst än med en nordsvensk. En höjning av tullen å hästar skulle därför verka betungande för dem, som allt fortfarande önskade förse sig med lätta finska hästar. I anslutning härtill må framhållas, att i dessa trakter av Norrland en del inköp av hästar under senare år måst verkställas till följd av avgång genom sjukdom bland häststammen.

Med beaktande av nu anförda förhållanden och av hänsyn till vårt lands exportintressen — utrikeshandeln år 1932 uppvisade för första gången på länge ett exportöverskott i fråga om hästar — har utskottet funnit sig böra avstyrka den av motionärerna föreslagna tullförhöjningen.

Fjäder. I motionen II:38 av herr Lovén har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att tulltaxan för fjäder får följande lydelse:

Fjäder; ej särskilt nämnd:

146	orensad och osorterad	100: — kr.	10: — kr.
	annan:		
147	dun, konstdun härunder inbegripet	100: — kr.	10: — kr.
148	andra slag	100: — kr.	10: — kr.»

I gällande tulltaxa upptages fjäder, ej särskilt nämnd, under taxenummer 30—32: orensad och osorterad fjäder under nr 30 (stat. nr 80) med tullfrihet samt annan fjäder under nr 31 och 32 (stat. nr 81 och 82). Nr

31 upptager dun, konstdun härunder inbegripet, med en tull av 75 kronor för 100 kilogram och nr 32 andra slag av fjäder med en tull av 20 kronor för 100 kilogram.

Enligt motionärens förslag skulle all fjäder och dun, oavsett hurvida varan undergått någon bearbetning eller icke, beläggas med en enhetlig tull av 10 procent av varans värde. Till stöd för detta förslag har i främsta rummet åberopats de tulltekniska svårigheter, som enligt motionärens uppfattning varit och allt fortfarande vore förenade med tulltaxeringen. Denna hade lett till olika resultat på olika platser i landet samt medfört tvistigheter mellan affärsmännen och tullverket. Beträffande motiveeringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Med avseende å riktlinjerna för särskiljandet vid tulltaxeringen av de olika slagen av fjäder må här återgivas de av generaltullstyrelsen i dess år 1931 av trycket utgivna varuhandbok lämnade anvisningarna till ifrågavarande nummer i den statistiska varuförteckningen:

I handeln förekommande orensad fjäder är i regel jämväl osorterad, liksom även osorterad fjäder torde vara orensad. Det kan därför antagas att oren och med smuts bemängd fjäder samt fjäder, i vilken förekomma hela ving- eller stjärtpennor, är hänförlig till nr 80. Orensad och osorterad (rå) fjäder, i vilken inblandats krossad fjäder i avsevärd mängd, tulltaxeras emellertid enligt nr 82. I all råfjäder ingår dun till större eller mindre myckenhet, beroende på från vilken fågelart fjädern härstammar. Så är t. ex. hönsfåglarnas fjäderbeklädning mindre dunrik än fjäderbeklädningen hos ejder eller svan. And- och gåsfjäder innehåller ungefär 10 procent dun.

Rensning och sortering av fjäder sker vanligen i maskin, varvid de lättare fjädrarna skiljas från de tyngre medelst blästerluftström, samtidigt som fjädern befrias från smuts och andra främmande inblandningar.

Maskinhuggen, krossad (malen) fjäder torde alltid vara rensad och färdig att användas, varför den bör hänföras till nr 82.

Med *dun* avses den utsorterade, fina, mjuka fjäderbeklädningen, som hos vissa fåglar, särskilt ejder, är mycket riklig. Fanstrålar hos dun äro ej sammanhängande som hos fjäder, enär de sammanhållande hakarna saknas. I handeln förekommande dun är merendels uppblandat med konstdun.

Konstdun tillverkas fabriksmässigt av vanlig fjäder, som först sönderdelas i maskin och sedan rensas och sorteras. Konstdun företer därför, till skillnad från äkta dun, avklippta eller avslitna fanstrålar och fjäderpartiklar.

S. k. *halvdun* kan vara av mycket växlande beskaffenhet. Varan kan bestå av småfjäder av and, höns och gås med den ursprungliga dunmängden bortsorterad eller av dylik fjäder, uppblandad med konstdun till inemot 50 procent, och hänföres i båda fallen till nr 82.

Även de dyrbaraste slagen av dun, såsom ejder- och svandun, pläga innehålla omkring 10—20 procent småfjäder, billigare sorter ända upp till 50 procent. Har småfjäder inblandats i så stor mängd att varan kan anses till övervägande del bestå av sådan fjäder, hänföres den till nr 82.

Jämväl vid 1931 års riksdag förelåg förslag av herr Lovén (motion II: 12) om ändring av tulltaxans bestämmelser rörande fjäder. Till stöd för detta förslag, enligt vilket all fjäder skulle beläggas med en tull av 10 öre för kilogram, åberopades liksom nu i främsta rummet de med tulltaxeringen förenade tulltekniska svårigheterna. I sitt yttrande över motionen anförde 1931 års bevillningsutskott (bet. nr 16) i huvudsak följande:

Vid den ändring i tullbestämmelserna rörande fjäder, som genomfördes vid tillkomsten av nu gällande tulltaxa, hade hänsyn tagits till den under senare tider inträffade omläggningen av sättet för varans bearbetning; förr spritades fjädern för hand, medan behandlingen numera mestadels skedde maskinellt. Principen om tullfrihet för råvaran och tullskydd för bearbetningen, på vilken princip motsvarande bestämmelser i 1911 års tulltaxa grundade sig, hade därvid bibehållits, men samtidigt en högre tull införts för den mera dyrbara varan, dun, ävensom för konst-dun. — Genom den föreslagna ändringen skulle all anledning till tveksamhet i tulltekniskt avseende bortfalla. Enligt vad utskottet inhämtat syntes emellertid de tulltekniska svårigheterna icke vara så kännbara, som motionären velat göra gällande. I varje fall vore de ej av sådan art, att de borde föranleda ett upphävande av tullskyddet för den inhemska bearbetningen av fjäder utan avvaktan på resultatet av utredningen inom 1928 års tullkommitté. — Användningen vid ett inhemskt fjäderrenseri av svensk fjäder hade år efter år stegrats upp till en kvantitet av omkring 20,000 kilogram per år. Den inhemska förädlingsverksamheten syntes sålunda icke sakna betydelse för tillvaratagandet av tillgången på fjäder inom landet. — I motionen hade anförts prisuppgifter å vissa såsom halvdun tulltaxerade artiklar, vilka skulle hava be-tingat så lågt pris som 1 krona 45 öre per kilogram. Dessa uppgifter kunde emellertid knappast avse några för införseln mera typiska slag av dylik vara. Medelvärdet för införseln under år 1930 av dun och halvdun, taxenummer 31 (stat. nr 81), utgjorde nämligen 7 kronor 68 öre per kilogram.

I överensstämmelse med utskottets hemställan föranledde motionen icke någon riksdagens åtgärd.

Införseln till Sverige av fjäder omfattade åren 1930 och 1931 följande kvantiteter och värden:

Taxenr (stat. nr)		Kvantitet kg.	Värde kr.	Enhetsvärde kr.
	Fjäder, ej särskilt nämnd:			
30 (80)	orensad och osorterad	{ 1930 62,070 1931 48,435	64,508 40,512	1: 04 0: 84
	annan			
31 (81)	dun, konst-dun härunder inbegripet	{ 1930 25,619 1931 25,931	196,558 165,224	7: 67 6: 37
32 (82)	andra slag	{ 1930 225,554 1931 236,860	504,648 481,674	2: 24 2: 03
	Summa	{ 1930 313,243 1931 311,226	765,714 687,410	

Utskottet.

Den i gällande tulltaxa förekommande uppdelningen av fjäder, ej särskilt nämnd — d. v. s. annan än sådan, som är hänförlig till prydnadsfjäder — erbjuder givetvis i tillämpningen åtskilliga svårigheter. Inför utskottet har emellertid från tullverkets sida framhållits, att dessa svårigheter dock icke äro större än inom många andra områden av tullagstiftningen samt att tulltaxeringen av fjäder med ledning av de ovan återgivna anvisningarna — i ett eller annat fall efter sakkunnigs hörande — kunnat verkställas med ett i stort sett tillfredsställande resultat.

Genom den i motionen föreslagna ändringen, enligt vilken all fjäder, i tulltaxan ej särskilt nämnd, skulle beläggas med en tull av 10 procent av varans värde, skulle de tulltekniska svårigheterna givetvis bortfalla. Beträffande de nu tullbelagda slagen av fjäder komme också härigenom tullbeskattningen, av de ovan angivna medelvärdena för införseln att döma, att bliva i genomsnitt ungefärligen densamma som med nuvarande viktullsats. Genom omläggningen till värdetull och tullbeskattning jämväl av råvaran (orensad och osorterad fjäder) skulle emellertid den inhemska förädlingsverksamheten på området icke komma i åtnjutande av annat skydd än som motsvarade 10 procent av skillnaden mellan priset å råvaran och priset å den behandlade fjädern. Huruvida ett sådant skydd kan vara för förädlingsverksamheten tillfredsställande, är en fråga, till vars besvarande för utskottet tillgängliga uppgifter icke lämna erforderligt underlag. Därtill komma de vanskligheter, som alltid äro förenade med bedömandet av varuvärdet vid tulltaxeringen.

Med hänsyn till vad sålunda anförts har utskottet funnit sig böra förorda, att någon ändring i tulltaxans bestämmelser angående fjäder för närvarande icke vidtages, samt att motionen alltså icke må föranleda någon riksdagens åtgärd. Vid intagandet av denna ståndpunkt har utskottet emellertid ansett sig kunna utgå ifrån att, om erfarenheten därtill giver anledning, myndigheterna och i första hand tullverket, till närmare undersökning upptaga frågan, på vad sätt en ändring i förevarande bestämmelser må med beaktande av olika berättigade intressen kunna genomföras.

Lingon. I motionen II:72 av herr Wallén m. fl. har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att åsätta lingon (stat. varufört. nr 133) en tullsats av 25 öre per kilogram».

Fruktar och bär, ätbara, färska eller enbart kokade äro i gällande tulltaxa upptagna under nr 63—67. Färska eller enbart kokade lingon tulltaxeras enligt taxenummer 67 (stat. nr 133) med en tull av 10 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för det föreliggande förslaget, enligt vilket tullen å lingon skulle höjas med 150 procent, hava motionärerna bland annat framhållit,

att vårt land ägde tillräcklig tillgång på lingen, att vår egen fattiga befolkning väl behövde den lilla förtjänst, som lingenplockningen kunde giva, samt att enda effektiva medlet att omöjliggöra importen vore ett högt tilltaget tullskydd.

Sveriges in- och utförsel av lingen (stat. nr 133) omfattade åren 1930—1932 följande kvantiteter och värden:

	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	kg.	kr.	kg.	kr.
1930	748	232	2,710,743	798,470
1931	174,350	44,722	1,537,667	566,097
1932 (prelim. uppgifter)	307,772	81,465	1,037,326	341,204.

Ehuru några uppgifter rörande de kvantiteter svenska lingen, som pläga saluföras, icke finnas att tillgå, måste dock införseln i jämförelse med dessa kvantiteter antagas vara synnerligen ringa. En höjd tull å lingen torde därför icke nämnvärt, om ens något alls, kunna påverka avsättningsmöjligheterna för och prisbildning å svenska lingen inom landet. Vid något tillfälle kunna måhända till en eller annan ort hava införts lingenpartier, som med hänsyn till de lokala avsättningsförhållandena kunnat betraktas såsom mera betydande, och utbudet av dessa partier därför åstadkommit störning å marknaden. En höjning av tullen skulle visserligen vara ägnad att förebygga sådana företeelser, men av hänsyn till vårt lands exportintressen — exporten har tidigare varit större än under senare år — har utskottet emellertid icke ansett en dylik åtgärd lämplig och därför funnit sig böra avstyrka motionen.

Utskottet.

Ris. I motionen II:191 av herr Bengtsson i Kullen har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i tulltaxan, att ris, endast befriat från ytterskalet, påläggas en tull av 1 krona per 100 kilogram».

Ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, är enligt gällande tulltaxa, taxenummer 86, fritt från tull. För risgryn utgår enligt taxenummer 90 en tull av 2 kronor för 100 kilogram. Rismjöl åter tulltaxeras såsom mjöl av spannmål, taxenummer 88, med en tull av 6 kronor 50 öre för 100 kilogram.

År 1888, samtidigt som de inhemska sädesslagen tullbelades, infördes tull jämväl å oskakat ris eller s. k. paddy. Tullen därå sattes lika med tullen å vete, råg och korn. Vid de senare ändringarna i tullsatserna för inhemsk spannmål ändrades på samma sätt tullen å oskakat ris; denna utgjorde från den 4 april 1895 3 kronor 70 öre för 100 kilogram. Tullen å malet ris (risgryn och rismjöl) följde helt tullen å annan malen spannmål. Vid 1913 års riksdag föreslogs i en inom andra kammaren väckt

motion, nr 75, att tullarna måtte upphävas för såväl oskakat ris som risgryn och rismjöl. Bevillningsutskottet avstyrkte motionen (bet. nr 24). Av tio reservanter yrkades borttagande av tullen å ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, samt som följd därav nedsättning av tullen å risgryn till 2 kronor för 100 kilogram. Härvid utgingo reservanterna från en utbytesprocent av 81 vid riskvarnindustriens tillverkning av risgryn. Beträffande rismjöl anförde reservanterna, att det i förhållande till risgryn vore en föga använd artikel och att därför en sänkning av tullen därå vore av underordnat intresse; tulltekniska skäl talade ock emot åsättande av annan tullsats för rismjöl än för mjöl av andra sädeslag. Sedan kamrarna först stannat i skiljaktiga beslut, beslöt riksdagen vid gemensam votering i överensstämmelse med reservanternas yrkande. Från och med den 1 januari 1914 har sålunda ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, varit tullfritt samt risgryn dragit en tull av 2 kronor per 100 kilogram, medan tullen å rismjöl kvarstått oförändrad vid 6 kronor 50 öre per 100 kilogram.

Till stöd för det nu föreliggande förslaget, enligt vilket såsom nämnts ris, endast befriat från ytterskalet, skulle åsättas en tull av 1 krona för 100 kilogram, har motionären anført i huvudsak följande.

Utvecklingen inom risgrynsfabrikationen hade sedan år 1913 gått i en riktning, som talade för en nedsättning av det nu utgående kvarnskyddet för risgryn. Vid tidpunkten för risgrynstullens fastställande utgjordes råvaran huvudsakligen av oskakat ris, s. k. paddy, varav, enligt vad ovan nämnts, erhöles ett utbyte av 81 procent. Såsom utgångsmaterial användes däremot numera uteslutande råris, varav endast 2 procent bortginge som avfall vid risgrynstillverkningen. Produktionskostnaderna hade därigenom avsevärt reducerats. Fabrikanten sluppe numera betala frakt för det tämligen värdelösa ytterskalet, som tidigare helt eller delvis följde med, varjämte själva tillverkningsproceduren givetvis, tack vare att ytterskalet redan avlägsnats, betydligt förenklats. En minskning av kvarnskyddet vore därför väl motiverad. — Att sänka eller borttaga tullen å risgryn syntes ur statsfinansiell synpunkt ej vara välbetänkt under nuvarande förhållanden. En tull å råvaran finge därför anses vara det bästa sättet att utjämna de under senare åren tillkomna, förbilligande produktionsfaktorerna för risgryn. Vid en tullsats å råvaran av 1 krona för 100 kilogram återstode ett kvarnskydd, som vid 98 procent utbyte uppging till närmare 1 krona för 100 kilogram och vilket mer än väl syntes kompensera de eventuella merkostnaderna vid tillverkning av risgryn i Sverige i jämförelse med inom vissa andra länder.

Kalmar ångkvarns kommanditbolag, som äger den för närvarande enda i drift varande riskvarnen inom landet, har i en till utskottet ingiven skrift hemställt, att utskottet måtte avstyrka motionen, och därvid framhållit i huvudsak följande.

Konkurrensen inom risbranschen hade under senare år försvårats. Europeiska firmor hade i ökad utsträckning upprättat riskvarnar i ursprungslandet för att därifrån sälja färdig vara till Europa. Sålunda

hade en mäktig dansk firma anlagt en riskvarn i Birma, och denna firma sökte nu återtaga den svenska rismarknad, som på sin tid gått förlorad för Danmark genom tillkomsten av kvarnen i Kalmar. För några år sedan hade även en stor riskvarn anlagts i Gdynia, som tack vare ett kraftigt tullskydd lyckats icke blott utestänga konkurrensen i Polen från främmande länder utan även konkurrera på utlandet. Det svenska bolaget hade endast till följd av sträng rationalisering och »samkörning» med övriga bolagets rörelsegrenar kunnat hålla den starka utländska konkurrensen stängd. Ett bifall till motionen skulle leda till ett nedläggande av bolagets riskvarn och ett ökande av den i Kalmar redan förut stora arbetslösheten, utan att åstadkomma någon som helst påvisbar nytta för vårt land men väl för utländska företag.

På grundval av handels- och industristatistiken har utskottet till belysande av den föreliggande frågan låtit upprätta följande tabeller.

Införsel av ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, samt tillverkning av risgryn och rismjöl (medeltal i ton).

	Införsel	Tillverkning			Tillverkning i % av råvaruinförsel
		Risgryn	Rismjöl	Summa	
1906—1910	12,592	10,046	32	10,078	80.0
1911—1915.....	15,239	11,457	1,249	12,706	83.4
1923—1927.....	3,676	2,943	109	3,052	83.0
1928—1931	5,674	4,477	218	4,695	82.7

Anm. Under år 1917 var tillverkningen av risgryn helt inställd, återupptogs tillfälligtvis år 1918, men låg sedan i huvudsak nere; först från och med år 1923 kom tillverkningen åter upp i en kvantitet över 1,000 ton.

Tillverkning, in- och utförsel samt förbrukning av risgryn och rismjöl (medeltal i ton jämte specifikation för 1930 och 1931).

	Tillverkning	Införsel	Utförsel	Införsel-överskott	Förbrukning	Införsel i % av förbrukningen
1906—1910.....	10,078	2,249	1,960	289	10,367	21.7
1911—1915.....	12,706	2,878	2,830	48	12,754	22.6
1923—1927.....	3,052	9,980	79	9,901	12,953	77.0
1928—1931.....	4,695	8,175	61	8,114	12,809	63.8
1930.....	5,215	5,896	17	5,879	11,094	53.1
1931.....	5,724	8,382	179	8,203	13,927	60.2

Tabellerna torde böra kompletteras med några värdeuppgifter beträffande år 1931, angivna i avrundade tal. Den införda kvantiteten 5,570 ton ris, oskakat eller blott befriat från ytterskalet, hade ett värde av 717,000 kronor eller 13 öre per kilogram. Tillverkningsvärdena för risgryn

och rismjöl uppgingo till 1,084,000 och 68,000 kronor eller 20 och 17 öre per kilogram. Införseln av risgryn och rismjöl hade ett värde av 2,345,000 och 9,000 kronor eller i genomsnitt per kilogram 28 och 35 öre. Utförseln därav hade ett värde av 40,000 och 5,000 kronor eller 25 och 22 öre per kilogram.

År 1932 infördes 4,070 ton ris, oskakat etc., och 6,152 ton risgryn. I övrigt äro siffrorna för sistnämnda år ännu icke tillgängliga.

Utskottet.

Den svenska industri, varom här är fråga, torde med hänsyn till varans karaktär icke kunna föra någon självständig prispolitik. Priset å risgryn, den utan jämförelse viktigaste produkten, måste nämligen otvivelaktigt fastställas i anslutning till priset å importerade gryn. Införseln av risgryn under år 1931 har här ovan beräknats uppgå till icke mindre än omkring 60 procent av totalförbrukningen samma år inom landet.

Med hänsyn till vad sålunda framhållits och under beaktande jämväl av vad från det svenska företagens sida anförts rörande de ändrade konkurrensförhållandena, har utskottet funnit, att något omedelbart behov av ändring av tullbestämmelserna på förevarande område knappast kan anses föreligga. I varje fall skulle enligt utskottets uppfattning en omläggning av tullförhållandena kräva en mera ingående undersökning än den, som utskottet vid behandlingen av motionen kunnat verkställa. Som tillika en viss varsamhet under nu rådande förhållanden bör iakttagas, då det gäller avgöranden, som kunna menligt inverka på arbetstillgången inom landet, har utskottet därför för närvarande funnit någon åtgärd i anledning av den utav motionären åberopade omläggningen i produktionen icke böra vidtagas. I anslutning härtill må framhållas, att den ovan först intagna tabellen innehåller en beräkning rörande tillverkningens storlek i förhållande till råvaruinförseln. Denna beräkning giver icke stöd åt motionärens uppgift om den nuvarande utbytesprocenten vid risgrynstillverkningen, men är å andra sidan icke av den beskaffenhet, att densamma utan en närmare kontroll på ort och ställe kan läggas till grund för ett slutligt bedömande av frågan.

Fotbollar. I motionen II:183 av herr Lithander har hemställts, »att riksdagen måtte besluta en tullsats av 5 kronor per kilogram för fotbollar».

Fotbollar av det slag, varom i motionen torde vara fråga, hänföras för närvarande till tulltaxenummer 305 (stat. nr 674): arbeten av läder och skinn, andra arbeten, ej särskilt nämnda, härunder inbegripna, oavsett materialets beskaffenhet, sadelmakararbeten och rakstriglar, med en tull av 120 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för förslaget om höjning av tullen å fotbollar till 500 kronor för 100 kilogram har motionären anfört i huvudsak följande:

Tillverkningen av fotbollar hade givit många svenska arbetare sitt levebröd. Fotbollar framställdes nämligen till stor del genom »handsyning», varför arbetskostnaden bleve hög (cirka 4 kronor per boll). — På senare tid hade en betydande import av fotbollar ägt rum från Indien, där arbetet betalades synnerligen lågt. Denna import komme av allt att döma att ökas än ytterligare, därest icke åtgärder till de inhemska företagens skydd vidtoges. Dessa tillverkade fotbollar av goda kvaliteter. Konkurrens förefunnes mellan inhemska företag, varför någon oskäligen prisförhöjning icke vore att befara såsom följd av en höjd tull. Den föreslagna tullsatsen, 5 kronor per kilogram, motsvarade omkring 2 kronor per styck för en boll av normalstorlek.

Enligt vad utskottet inhämtat, har aktiebolaget Bröderna Claesson i en till handelsdepartementet den 19 januari 1933 inkommen skrift hemställt om höjning av tullen å fotbollar. Häröver har kommerskollegium den 15 februari 1933 avgivit infortrat utlåtande och därmed bland annat överlämnat yttranden i ärendet av Stockholms handelskammare och Skånes handelskammare, som anfört i huvudsak följande.

Stockholms handelskammare. Det vore otvivelaktigt, att Indien kunde tillverka en sådan vara som fotbollar till så låga priser att enbart en tull å 1 krona 20 öre per kilogram icke utgjorde ett nämnvärt hinder för importen. — Av till stat. nr 674 hänförliga varor infördes år 1931 endast 57,699 kilogram till ett värde av 575,391 kronor, därav från England 13,961 kilogram respektive 136,505 kronor och från Brittiska Indien 494 kilogram respektive 5,079 kronor. För år 1932 ställde sig de preliminära viktsiffrorna på följande sätt: totalimport 37,997 kilogram, varav från England 12,838 kilogram och från Brittiska Indien 1,071 kilogram. Både totalsiffran och den för England hade sålunda sjunkit, men däremot siffran för Brittiska Indien något mer än fördubblats. Någon klarhet i hur stor del av de anförda siffrorna, som utgjordes av fotbollar, stode icke att erhålla, men denna vara kunde dock icke gärna representera något större importvärde. Även om man antog, att hela den från Brittiska Indien importerade mängden utgjordes av fotbollar, skulle värdet under förra året stanna vid omkring 10,000 kronor. Från England kunde under innevarande år knappast någon starkare skärpning av konkurrensen befaras, och ej heller syntes en eventuell ökning av importen från Brittiska Indien kunna taga så stor omfattning, att därigenom skulle kunna äventyras existensmöjligheterna för något större antal personer, särskilt som i denna tillverkning sysselsatta arbetare rörde sig om ett 50-tal för hela riket. Handelskammaren föreslog i anledning härav, att bolagets framställning lämnades utan beaktande.

Skånes handelskammare har anställt en jämförelse mellan inhämtade uppgifter från en svensk fabrikant rörande tillverkningskostnaderna och vissa tillgängliga, men icke fullt exakta prisuppgifter å indiska fotbollar. Enligt en härutinnan uppgjord sammanställning, avseende två särskilda fall, vore differensen per kilogram räknat mellan tillverkningskostnaderna och importpriset för indiska bollar med tillägg av gällande tull i ena fallet 1 krona 52 öre och i andra fallet 4 kronor 16 öre. Även om det finge

antagas, att de indiska bollarna vore kvalitativt underlägsna de svenska, vore det sålunda uppenbart, att den inhemska industrien för att icke överflyglas genom import av billiga utländska bollar vore i behov av ökat tullskydd. Huruvida en sådan höjning som den i förevarande motion föreslagna vore påkallad, ansåge sig handelskammaren ej kunna taga bestämd ställning till.

Kommerskollegium. Importen av fotbollar från Indien hade, enligt den av Stockholms handelskammare förebragta utredning, hittills varit obetydlig. Redan av denna anledning syntes lämpligheten av en tullförhöjning med huvudsakligt syfte att förebygga en importökning kunna starkt ifrågasättas. Visserligen hade av Skånes handelskammare meddelats jämförande priskalkyler, varav skulle framgå, att tillverkningskostnaderna för svenska fotbollar ställde sig avsevärt högre än importprisen för indiska, även inberäknat gällande tull. Av sistnämnda uppgifter framginge dock icke, huruvida kvaliteten hos den utländska varan vore jämförlig med den svenska produktens. Enligt vad kollegium inhämtat, vore anspråken på en fotbolls egenskaper i olika avseenden höga inom svenska fotbollskretsar. Man syntes därför vara berättigad att tillsvidare anse det ovisst, om de indiska fotbollarna trots sitt lägre pris kunde vinna ett väsentligt och varaktigt insteg på den svenska marknaden. Därtill komme, att en tullförhöjning givetvis måste träffa alla slag av importerade fotbollar, även de mest högklassiga. Kollegium hemställde, att framställningen icke måtte för närvarande föranleda någon åtgärd.

Aktiebolaget Bröderna Claesson har till utskottet överlämnat ett uttalande i ämnet av ordföranden i Svenska fotbollsförbundets tekniska kommitté, däri denne förklarar, att förbrukningen inom landet av fotbollar kunde uppskattas till 200,000—300,000 stycken per år samt att ur idrottslig synpunkt ingenting funnes, som talade för att en import av utländska fotbollar vore behövlig. Därjämte har bolaget i skrifter till utskottet bland annat framhållit, att, då 8 å 9 svenska fabriker funnes, konkurrensen inom landet vore tillräcklig samt att flera firmor av betydelse inrättat sig utslutande för import av indiska fotbollar. — I en från annat håll till utskottet ingiven skrift har hemställts, att från den ifrågasatta tullförhöjningen måtte undantagas rugbyfotbollar, vilka icke vore föremål för tillverkning inom Sverige.

Utskottet.

Det föreliggande förslaget om höjning av tullen å fotbollar sammanhänger enligt utskottets uppfattning med frågan om avvägningen av tullskyddet för andra arbeten av läder och skinn, särskilt sadelmakararbeten. Tillräckliga skäl för att, med utgångspunkt från motionen, upptaga denna mera omfattande fråga till prövning kunna emellertid icke anses för närvarande föreligga. Till följd härav och med beaktande av vad kommerskollegium i sitt ovan återgivna utlåtande anfört har utskottet ansett sig böra avstyra motionärens förslag.

Kardbeslag. I motionen II:201 av herr Nylander i Stockholm har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att tullsatsen för kardbeslag, tull-

taxenummer 860 (stat. nr 1525), måtte höjas från nu gällande 20 kronor till 75 kronor för 100 kilogram».

Under nr 860 i gällande tulltaxa upptagas kardbeslag, även med neckar av annan metall än järn, med en tull av såsom nämnts 20 kronor för 100 kilogram.

In- och utförseln under åren 1930 och 1931 av kardbeslag utgjorde:

År	I n f ö r s e l		U t f ö r s e l	
	kg	kr.	kg	kr.
1930	16,782	191,167	11,097	124,037
1931	15,436	157,351	12,174	136,771.

Största delen av införseln kom från Tyskland och Schweiz. Utförseln ägde rum företrädesvis till Polen och de nordiska länderna.

Till stöd för den föreslagna tullförhöjningen har motionären anfört i huvudsak följande:

Avsikten med den nuvarande tullsatsen för kardbeslag hade endast varit att kompensera den tullbelastning, som åvilade halvfabrikaten för kardläderfabrikationen, och utgjorde alltså icke något egentligt tullskydd för den svenska fabrikationen. Tullsatsen vore också den lägsta, som förekomme i något land med inhemsk kardläderindustri. Under det att exporten till de flesta länder så gott som omöjliggjorts genom höga tullmurar, importrestriktioner och kontingenteringsbestämmelser, låge sålunda den inhemska marknaden praktiskt taget öppen för utländsk konkurrens. Då därtill komme, att arbetslönerna här vore högre än i de länder, varifrån kardbeslag importerades, kunde en inhemsk tillverkning i längden icke med framgång uppehållas. För närvarande arbetade också den svenska kardläderfabriken med så stora förluster, att företagets fortsätta tillvaro vore äventyrad, därest icke ett måttligt tullskydd infördes.

Enligt vad utskottet inhämtat har Kardbeslag-fabriks aktiebolag i en till chefen för handelsdepartementet i november 1932 ingiven skrift hemställt om åtgärder för höjning av tullen å kardbeslag till 75 kronor för 100 kilogram. I yttrande den 4 mars 1933 över framställningen har kommerskollegium funnit ett förstärkt tullskydd för kardbeslag väl motiveerat och tillika förklarar sig icke hava något att erinra mot den föreslagna tullförhöjningen. Till stöd härför anförde kollegium bland annat följande. Med hänsyn till kardbeslagens relativt ringa totalkostnad i förhållande till textilindustriens betydande tillverkningsvärde syntes tullförhöjningen icke kunna nämnvärt inverka på textilindustriens eget tullskydd för garn m. fl. fabrikat av spånadsämne. Vid övervägande av vissa av bolaget åberopade omständigheter beträffande övermäktig utländsk konkurrens syntes man icke böra förbise, att tillvaron av inhemsk tillverkning av ett så viktigt hjälpmaterial för textilindustrien som kard-

beslagen torde innebära en viss trygghet mot att utländska tillverkare av kardbeslag icke under andra förhållanden komme i tillfälle att på den svenska marknaden uttaga överpriser för sin vara.

Utskottet.

Före tillkomsten av 1911 års tulltaxa voro kardbeslag i likhet med åtskilliga andra maskinförnödenheter belagda med en tull av 10 procent av värdet. På förslag av 1906 års tulltaxekommitté genomfördes vid 1910 års riksdag tullfrihet för denna vara, som då icke var föremål för tillverkning här i landet. Sedan det visat sig angeläget för den inhemska textilindustrien att kunna få sitt behov av nämnda förbrukningsartikel tillfredsställt inom landet, upptogs under krigsåren tillverkning därav vid en svensk fabrik. Efter fabrikationens tillkomst har riksdagen vid upprepade tillfällen haft att behandla motioner om tullskydd till stöd för densamma. Så väcktes vid 1920, 1921 och 1922 års riksdagar motioner om införande av tull å kardbeslag. Vid 1920 och 1921 års riksdagar avstyrkte bevillningsutskottet motionerna under hänvisning till den inom tull- och traktatkommittén då pågående utredningen, vilken utredning enligt utskottets mening icke utan synnerligen starka skäl borde föregripas genom vidtagande av ändring i tulltaxan. I anledning av en vid 1926 års riksdag väckt motion (II: 111) beslöt riksdagen en tull av 20 kronor för 100 kilogram, vilken tullsats var beräknad att motsvara tullen å de i fabriktionen använda halvfabrikaten. Ehuru, enligt vad som framgått vid den inom 1928 års tullkommitté verkställda utredningen, en mindre förskjutning inträtt med avseende å de vid nämnda tillverkning använda halvfabrikaten, kan tullen å den färdiga varan i stort sett dock endast anses såsom kompensation för den belastning, industrien har att vidkännas genom tullen å halvfabrikaten.

Då den sålunda praktiskt taget oskyddade inhemska tillverkningen icke torde hava utsikt att i fortsättningen äga bestånd i konkurrens med andra länder med en väl tullskyddad hemmamarknad samt med hänsyn till ifrågakvarande tillverknings betydelse för den inhemska textilindustrien, har utskottet funnit sig böra tillstyrka den föreslagna tullen, vilken skulle motsvara omkring 7.5 procent av medelvärdet för 1931 års införsel.

Spiralslangar, böjliga. I motionen II:204 av herr Nylander har hemställts, »att riksdagen ville besluta, att under avdelning XV C i gällande tulltaxa från och med den dag Kungl. Maj:t bestämmer måtte intagas två nya nummer av följande lydelse:

Spiralslangar (böjliga slangar), även överklädda,
med en invändig diameter av:

940: 1	13 mm eller därunder	N 100 kg 50: — kr.
940: 2	mer än 13 mm	N 100 kg 30: — kr.»

Böjliga metallslangar hänföras vid tillämpning av nu gällande tulltaxa till något av nedan angivna taxenummer:

Tull
för 100 kg
kronor

Plåt- och bleckvaror (av järn), ej särskilt nämnda:

andra slag, vägande pr stycke:

20 kg eller däröver:

878 pressade, svetsade eller förzinkade N 8:—

mindre än 20 kg, men ej mindre än 1 kg:

881 andra E 15:—

882 mindre än 1 kg: E 20:—

Anm. För varor, hänförliga till nr 881—882 och vägande per stycke högst 10 kg, tillkommer såsom särskild tilläggstull, då de äro förgyllda eller försilvrade, 80 kr. för 100 kg, och då de äro polerade, förnicklade, lackerade, förmässingade eller förkopprade, 35 kr. för 100 kg.

Koppar: — — — — — samt andra ej särskilt nämnda metaller etc:

Arbeten, ej särskilt nämnda:

926 förnicklade etc. E 75:—

927 fernissade, lackerade eller försedda med annan, ej särskilt nämnd ytbeteckning än förtening E 85:—
andra slag:

929 av annan metall (än bly eller zink etc.) E 50:—

Enligt motionärens förslag skulle tullen komma att utgå för slangar med inre diameter av 13 mm eller därunder med 50 kronor för 100 kilogram samt för slangar av större invändig diameter med 30 kronor för 100 kilogram.

Till stöd för den sålunda föreslagna omläggningen av tulltaxeringen av böjliga metallslangar har i motionen anförts bland annat följande:

Mot den nuvarande differentieringen av tullen för nämnda varuslag kunde flera vägande invändningar göras. Uppdelningen av plåt- och bleckvaror på olika viktklasser hade uppenbarligen tillkommit för att erhålla en lämplig avvägning av tullen allt efter dylika varors grövre eller finare beskaffenhet. En sådan uppdelning hade emellertid i fråga om böjliga metallslangar intet berättigande. Beträffande den tullförhöjning, som utginge för de förnicklade slangarna, vore densamma icke motiverad av produktionsförhållandena, då förnicklingen anbragtes redan å halvfabrikatet och detta i förnicklat tillstånd antingen vore lika tullbeskattat med den oförnicklade varan eller endast droge 15 procent högre tull. Då slutligen tillverkningskostnaderna i stort sett voro desamma för slan-

gar av järn som för slangar av annan metall och tullskillnaden för halvfabrikatet i vissa fall endast uppginge till 80 öre och aldrig överstege 4 kronor per 100 kilogram, syntes den nuvarande skillnaden i tull mellan å ena sidan slangar av järn samt å andra sidan slangar av annan metall icke heller vara påkallad. Dyliga slangar borde enligt motionärens mening upptagas under avd. XV C, omfattande »arbeten av oädel metall utan avseende å metallens art».

Utskottet.

Tillverkningen av böjliga metallslangar är av tämligen sent datum, varför vid tillkomsten av nu gällande tulltaxa vederbörlig hänsyn icke kunde tagas till de med denna fabrikation förknippade säregna förhållandena. Uppenbart är, att den differentiering, som i gällande tulltaxa genomförts med hänsyn till olika slag av plåtarbeten — grovplåtarbeten till skillnad från arbeten av tunnplåt — icke innebär någon lämplig grund för tullbeskattningen av metallslangar, en tillverkning som, bortsett från olika dimensionsgränser samt olika metallöverdrag, är av ganska enhetlig beskaffenhet. Även i övrigt företer, såsom motionären påvisat, tullbeskattningen enligt nu gällande bestämmelser vissa oformligheter. Med hänsyn härtill och efter det utskottet blivit satt i tillfälle att taga del av den utredning, vilken förebragts för 1928 års tullkommitté, har utskottet funnit sig böra tillstyrka en omläggning av principerna för tulltaxeringen av ifrågavarande varuslag i enlighet med det av motionären framlagda förslaget.

Böjliga metallslangar redovisas icke särskilt för sig i handelsstatistiken. Inhämtade upplysningar giva emellertid vid handen, att de föreslagna tullsatserna i genomsnitt motsvara 10 procent av varuvärdet.

Upphållningsanordningar för ampelskålar m. m. I motionen II:208 av herr Hagberg i Malmö har hemställts, »att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i gällande tulltaxa,

a) att taxan, i vad avser numren 546 och 547, erhåller följande ändrade lydelse

			Tull för 100 kg kronor
	Snören och andra snörmakararbeten, ej hänförliga till annat nummer: innehållande silke:		
546 a	för ampelskålar och dyliga belysningsartiklar avsedda upphållningsanordningar, även försedda med ledningstråd	E	500: —
546 b	andra	E	3,000: —
547	andra slag	E	300: —

Anm. 1. Till nr 546 a och 547 hänförs även vid ampelskålar och dyliga belysningsartiklar fastsittande upphållningsanordningar av snörmakararbeten.

Anm. 2. Till nr 546 b och 547 hänföras besättnings- och garneringsartiklar, ej särskilt nämnda, medelst sömnad, klistring eller på liknande sätt tillverkade av band eller av snören eller av band jämte snören, även i förening med andra ämnen.

b) att, beträffande nummer 657 i tulltaxan, den med 2 betecknade anmärkningen utgår och ur den med 1 betecknade anmärkningen numret utslutes.

c) att nummer 1042 i tulltaxan erhåller följande ändrade lydelse

Tråd, isolerad, av oädel metall; ävensom elektriska ledningskablar, linor och snören:

1042 på annat sätt isolerad 100 kr. 10:—».

Under nr 1042 i gällande tulltaxa upptages — förutom på visst sätt isolerad ledningstråd — för ampelskålar och dylika belysningsartiklar avsedda samt med ledningstråd försedda upphängningsanordningar av snörmakrararbete. Tullen utgår med 10 kronor för 100 kronor av varans värde. Ifrågavarande upphängningsanordningar voro före 1930 i tullhänseende likställda med andra snörmakrararbeten, och då materialet till sin huvudsakliga del utgöres av silke, belöpte sig tullen till 30 kronor per kilogram. Emellertid inkommo dessa upphängningsanordningar under stundom fast förenade med belysningsskålar, vanligen av alabaster, och inräknades då i skålarnas vikt. Då tullen för dylika skålar utgår med 10 öre per kilogram, kom denna tullsats att tillämpas även å upphängningsanordningarna. Slutligen hade man enligt gängse tullbehandlingspraxis ansett sig böra, därest varje snöre innehöll ledningstråd, tulltaxera hela varan enligt de bestämmelser, som gällde för tulltaxeringen av dylik tråd, varvid tullen i allmänhet utgjorde 1 krona per kilogram. Tulltaxeringen av ifrågavarande artikel var sålunda vid denna tid synnerligen olikformig, en olikformighet som icke var motiverad av olikartade produktionsförhållanden utan endast beroende på sättet för införseln eller annan biomständighet. För att råda bot mot denna olikformighet föreslogs vid 1929 års tulltaxerevision, att artikeln måtte upptagas i ovannämnda taxenummer 1042 med en tull av 10 procent av värdet.

Emellertid har påvisats, att nämnda värdetull under stundom icke ens motsvarar den tull, som de inhemska fabrikanterna hava att erlægga för i varan ingående halvfabrikat. I anledning av en vid 1930 års riksdag väckt motion (II:149) tillstyrkte bevillningsutskottet (bet. nr 16) sådan ändring beträffande här åsyftade varuslag, att tullen, i stället för att beräknas efter varans värde, skulle utgå med 9 kronor för kilogram eller med samma belopp, som före 1921 års tullförhöjning gällde för snörmakrararbeten av silke. I en vid betänkandet fogad reservation anför-

des, att någon ändring i fråga om tullbeskattningen av de i motionen åsyftade artiklarna icke borde ske, innan utredning verkställdes av 1928 års tullkommitté, i anslutning vartill reservanterna yrkade, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Vid behandlingen av frågan stannade kamrarna i skiljaktiga beslut, i det att första kammaren biföll utskottets hemställan och andra kammaren reservationen. Vid gemensam votering beslöt riksdagen i enlighet med andra kammarens mening och frågan förföll alltså för den gången.

I den nu föreliggande motionen, som i princip ansluter sig till det av 1930 års bevillningsutskott avgivna förslaget, yrkas, att tullen måtte fastställas till 500 kronor för 100 kilogram. Efter att hava redogjort för denna tullfrågas tidigare behandling har motionären till stöd för förslaget anfört i huvudsak följande:

Då 1928 års tullkommitté numera upplöstes utan att hava slutfört sitt uppdrag, syntes anledning föreligga att nu påkalla förnyad prövning av frågan om en lämplig avvägning av tullen å ifrågavarande upphängningsanordningar och detta desto mera, som tillverkningen av ifrågavarande artiklar genom den vid senaste riksdag beslutade förhöjningen av tullen å silke försatts i ett än ogynnsammare läge än förut. Vad tullsatsen beträffade hade emellertid vissa tekniska förändringar i tillverknings sättet genomförts, varigenom behovet av tullskydd avsevärt minskats. Tullen kunde därför numera lämpligen sättas till 5 kronor per kilogram.

Utskottet.

Den nuvarande anordningen, varigenom upphängningsanordningar för belyningsartiklar upptagits i samma rubrik som på visst sätt isolerad ledningstråd, synes endast vara att beteckna såsom en nödfallsutväg för att undgå att belasta tulltaxan med särskild rubrik för denna i och för sig icke betydande artikel. I produktionshänseende hava nämligen ifrågavarande upphängningsanordningar intet gemensamt med ledningstråd utan utgöra huvudsakligen snörmakararbeten och tillverkas också av fabrikanter av sistnämnda artiklar. I en systematiskt uppställd tulltaxa skulle det sålunda obestriddigen innebära en rationellare anordning att upptaga ifrågavarande artikel bland övriga snören och andra snörmakararbeten.

Vad tullskyddsfrågan beträffar har verkställd utredning givit vid handen, att tullen å de i ifrågavarande artikel ingående halvfabrikaten motsvarar beträffande de numera mest gängse slagen respektive 80, 85 och 124 öre per kilogram färdig vara. Enligt 1931 års handelsstatistik uppgick priset å färdig vara till i medeltal 8 kronor 42 öre per kilogram. Vid nuvarande värdetull motsvarar sålunda tullen å halvfabrikaten i de två förstnämnda fallen ungefärligen hela tullen å den färdiga varan, under det att i det sistnämnda fallet tullen å halvfabrikaten överstiger tullen å den färdiga varan. Det lär icke kunna bestridas, att vid sådant förhållande den inhemska fabrika-

tionen har en svag ställning i förhållande till den utländska konkurrensen. Det har också uppgivits, att den inhemska tillverkningen under en tid måst inskränkas och att det endast är tack vare nu rådande valuta-förhållanden, som densamma i begränsad omfattning kunnat fortsätta. Utskottet har därför funnit skäl att föreslå en höjning av tullen å ifrå-gavarande artikel. Beträffande tullhöjningens storlek har motionären an-givit, att på grund av vissa tekniska förhållanden tullen numera kunde sättas lägre än som föreslogs vid 1930 års riksdag. Motionären torde härvid hava syftat på den förändring i artikelns beskaffenhet, att snör-makeriet numera anbringas över ett järnrör, till följd varav en efter varans vikt utgående tull verkar kraftigare än under förutvarande för-hållanden.

Vid överbägandet av frågan om tullsatsens lämpliga höjd har utskot-tet funnit en tull av 300 kronor per 100 kilogram böra utgöra ett nöj-aktigt stöd för den inhemska tillverkningen. Med denna tullsats vinnes också den fördelen, att man icke behöver införa någon ny rubrik i tull-taxan, då ifrågavarande artikel skulle kunna inordnas under taxenum-mer 547, snören och andra snörmakararbeten etc., andra slag, med en tull av 300 kronor per 100 kilogram. Beträffande övriga av ändringen föranledda jämkningar i tulltaxan har utskottet endast velat erinra, att den med 2 betecknade anmärkningen under nr 657 lämpligen torde kun-na kvarstå, då dess värde såsom ett förtydligande icke påverkas av ändringen.

Fickur och boetter. I motionen II: 210 av herr Leffler m. fl. har hem-ställts, att riksdagen måtte besluta, att rubrikerna 1078, 1079 och 1083 i tulltaxan skola från och med dag som Kungl. Maj:t bestämmer hava föl-jande ändrade lydelse:

Ur:

fickur:

1078	med boett av guld eller platina	1 st. 6: —
1079	med boett av silver eller andra ämnen	1 st. 2: —

Delar, ej särskilt nämnda, till ur:

boetter:

1083	av guld eller platina	1 st. 5: —
------	-----------------------------	------------

Det i motionen framställda yrkandet innebär, att tullen skulle höjas för fickur med boett av guld eller platina med 2 kronor till 6 kronor, för fickur med boett av silver eller andra ämnen med 1 krona till 2 kronor samt för enbart boetter av guld eller platina med 2 kronor till 5 kronor, allt per stycke räknat. Härvid hava motionärerna förutsatt, att någon ändring icke skulle vidtagas i de av 1932 års riksdag beslutade tilläggs-

tullarna, för fickur med boett av guld eller platina 2 kronor samt för enbart boetter av guld eller platina likaledes 2 kronor per stycke. — Boetter av silver eller andra ämnen tulltaxeras såsom arbeten av det ämne, varav de bestå.

Enligt vad i motionen anföres, har förslaget framställts i syfte att tillföra statskassan ökade inkomster. Härutöver har i motionen framhållits, att hithörande artiklar av guld eller platina hade en i viss mån lyxbetonad karaktär, att de föreslagna tullförhöjningarna skulle vara ägnade att inverka gynnsamt å handelsbalansen ävensom att enligt motionärernas uppfattning handelspolitiska skäl icke borde få utgöra hinder för tullförhöjningarna. Beträffande vad motionärerna i övrigt anfört till stöd för förslaget får utskottet hänvisa till motionen.

Införseln till Sverige av fickur åren 1930—1932 framgår av följande sammanställning (uppgifterna för år 1932 äro endast preliminära):

	A n t a l			V ä r d e ¹ kr.	
	1930	1931	1932	1930	1931
Fickur med boett av:					
guld eller platina (stat. nr 1971) ...	45,144	31,623	10,630	2,358,290	1,682,432
silver (stat. nr 1972)	62,891	42,522	17,014	1,184,260	841,582
andra ämnen (stat. nr 1973)	143,634	145,216	81,757	1,959,214	1,457,957
Summa	251,669	219,361	109,401	5,501,764	3,981,971

¹ För år 1932 äro uppgifter angående värdet ännu ej tillgängliga.

Sammanställningen utvisar, att införseln av ur gått kraftigt tillbaka. — Införseln av enbart boetter är jämförelsevis ringa. År 1932 infördes sålunda enligt preliminär uppgift endast 136 boetter av guld eller platina.

Utskottet. Utskottet har ansett någon höjning av tullen å fickur och boetter till ur, utöver den av 1932 års riksdag beslutade, icke för närvarande böra vidtagas och har alltså funnit sig böra avstyrka bifall till förevarande motion.

Hemställan. Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

1) att de likalydande motionerna I: 109 av herr Tjällgren och II: 213 av herr Heiding m. fl., om höjning av tullen å hästar, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

2) att motionen II: 38 av herr Lovén, om ändring av tulltaxans bestämmelser om tull å fjäder, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

3) att motionen II:72 av herr Wallén m. fl., om importtull å lingen, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

4) att motionen II:191 av herr Bengtsson i Kullen, om viss ändring av tullen å ris, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

5) att motionen II:183 av herr Lithander, om höjning av tullen å fotbollar, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

6) att riksdagen måtte, med bifall till motionen II:201 av herr Nylander, besluta, att nr 860 i gällande tulltaxa skall hava följande ändrade lydelse:

	Tull för 100 kg kronor
860 Kardbeslag, även med nockar av annan metall än järn	N 75: —

7) att riksdagen måtte, med bifall till motionen II:204 av herr Nylander, besluta, att efter nr 940 under avdelning XV C i tulltaxan skola intagas två nya taxenummer av följande lydelse:

Spiralslangar (böjliga slangar), även överklädda, med en invändig diameter av:	
13 mm eller därunder	N 50: —
mer än 13 mm	N 30: —

8) att riksdagen måtte, i anledning av motionen II:208 av herr Hagberg i Malmö, besluta,
a) att nr 547 i gällande tulltaxa skall hava följande ändrade lydelse:

Snören och andra snörmakararbeten, ej hänförliga till annat nummer:

547	andra slag; härunder inbegripna för ampelskålar och dylika belysningsartiklar avsedda upphängningsordningar, även innehållande silke, med eller utan ledningstråd	E 300: —
-----	---	----------

b) att den under nämnda tulltaxenummer befintliga anmärkningen skall betecknas med 1,

c) att till samma tulltaxenummer skall fogas en ny, med 2 betecknad anmärkning av följande lydelse:

Anm. 2. Till nr 547 hänföras även vid ampelskålar och dylika belysningsartiklar fastsittande upphängningsanordningar av snörmakrarbeten.

d) att tulltaxenummer 1042 skall hava följande ändrade lydelse:

Tråd, isolerad, av oädel metall; ävensom elektriska ledningskablar, linor och snören:

— — — — —
— — — — —

1042 på annat sätt isolerad 100 kr. 10: —

9) att motionen II:210 av herr Leffler m. fl., om höjning av tullen å fickur samt boetter till ur, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

10) att riksdagen måtte, under förutsättning att riksdagen bifaller vad utskottet under punkterna 6), 7) eller 8) hemställt, förklara,

att av riksdagen sålunda beslutade ändringar i och tillägg till tulltaxan skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 9 maj 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande:

vid beslut angående punkten 1):

herrar Nilsson i Kristianstad, Orne, Boman, Lövgren i Boden, Björklund, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Östergren, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Hjalmarsson, Bengtsson i Örby Bosgård, Rosén, Velander, Werner i Hultsfred, Eklund, Johansson i Krogstorp, Brännström, Andersson i Dunker och Persson i Grytterud;

vid beslut angående punkterna 2)—10):

herrar Nilsson i Kristianstad, Orne, Boman, Lövgren i Boden, Björklund, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Östergren, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Hjalmarsson, Bengtsson i Örby Bosgård, Rosén, Velander, Werner i Hultsfred, Eklund, Johansson i Krogstorp och Andersson i Dunker.

Reservationer

vid punkten 1):

av herrar *Johan Nilsson* i Kristianstad, *Bengtsson* i Örby Bosgård, *Johansson* i Krogstorp, *Brännström*, *Andersson* i Dunker och *Persson* i Grytterud, som, med hänvisning till att det för närvarande finnes ett tillräckligt omfattande avelsmaterial för att landet skall kunna ernå självförsörjning med kallblodiga hästar, ansett, att samma tullskydd borde införas för kallblodiga hästar, som av förra riksdagen beslöts beträffande varmblodiga hästar, och därför yrkat att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av de likalydande motionerna I: 109 av herr Tjällgren m. fl. och II: 213 av herr Heiding m. fl., besluta,

att, med ändring av nu gällande tillägg till tulltaxan, taxenummer 2 (stat. nr 3), tilläggstull skall från och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, för vara av nedan omförmält slag, som införes från utlandet, utgå efter följande grund:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	Tilläggs- tull
ur 2	3	Hästar, andra än föl under 1 år och hingstar..... 1 st. 100:—;

vid punkten 3):

av herr *Andersson* i Dunker, som med hänvisning till lingonplockningens betydelse för en stor del av den fattigare befolkningen på landsbygden ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande motion II: 72 om en tullsats av 25 öre per kilogram för lingon;

vid punkten 5):

av herr *Lithander*, som yrkat bifall till motionen II: 183 om höjning av tullen å fotbollar;

vid punkten 6):

av herr *Örne*, som ansett, att utskottet bort avstyrka bifall till motionen II: 201 av herr Nylander om höjning av tullen å kardbeslag; samt

vid punkten 8):

av herr *Örne*, som yrkat avslag å motionen II: 208 av herr Hagberg i Malmö om ändring av tullen å snören och snörmakeriarbeten m. m.